No 1801

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

VRIJDAG, 25 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 24 Maart.

Er zijn omtrent de Oostersche quæstie nog geene nadere berigten bekend. Desniettegenstaande zijn de dagbladen over het algemeen vredelievender in hunne verwachtingen. Vanwaar die omkeer? Wat is oorzaak dat velen van de vrees voor oorlog plotseling zijn overgegaan tot volkomen gerustheid, dat de vrede geen gevaar lijdt? Het is mogelijk daarvoor eene voldoende reden aan te geven; ofschoon eigenlijk de quæstie nog in haar geheel staat, gelijk de eerste depêche van Marseille ze heeft doen kennen. Men kan daartoe niet zijn gekomen, dan door de veronderstelling, dat een oorlog op dit oogenblik onmogelijk is te beginnen, zoowel voor Rusland als voor eenige andere mogendheid in Europa. 't Is immers waar, een kanonschot te Konstantinopel zou, gelijk een kanonschot aan den Rijn, gansch Europa te wapen roepen. Mogten de Russen beproeven zich nu reeds voor goed van den Bosforus meester te maken — zouden de Engelschen dat lijdelijk aanzien, zelfs als men toeliet dat zij Egypte in bezit trachtten te nemen? Hoe zou Frankrijk zulks gedoogen, dat daarbij niets te winnen, maar schroomelijk veel te verliezen zou hebben? En wat van Pruissen te verwachten, zoo Oostenrijk zich al met eenige brokstukken van het Turksche rijk liet te vredé stellen? Wie ziet niet dat het evenwigt tusschen de Europeesche mogendheden zou zijn verbroken, en dat de misdeelde mogendheden niet rusten zouden, alvorens zij een equivalent zouden hebben verkregen? Maar zou dat niet uitloopen op eene nieuwe indeeling van de rijken in Europa? En is deze op dit oogenblik mogelijk?

Helaas! de groote mogendheden hebben reeds te dikwerf gedeeld, en zich daarbij te zeer *la part du lion* verzekerd, dan dat hun de lust niet moet bekruipen, om tot nieuwe verdeelingen over te gaan. En blijkt niet die vreesselijke zucht uit de geheime traktaten sinds 1816 gesloten, die nu en dan openbaar worden? Vroeg of laat zal men daartoe trachten te komen, ten schade en ondergang der kleinere mogendheden, vooral zoo deze het onverstand hebben van zich door verdeeldheid te verzwakken, of door oproerige bewegingen te laten vreezen. Wanneer eenmaal, door welke oorzaak ook, een algemeene oorlog gansch Europa zal hebben te wapen geroepen, en de Keizer aller Russen zijne vlag op St. Sofia van Konstantinopel zal hebben geplant; dan zal het oogenblik daar zijn, om de kleine rijken van Europa te verbrokkelen, ten einde aan Pruissen en Frankrijk vergoeding te geven, omdat hun geen aandeel in de verbrokkeling van het Turksche Rijk is kunnen geschonken worden.

Men leest in het *Journal de Francfort* van 21 Maart:

»In de overeenkomst van het vorige jaar had de Sultan aan den heer Lavalette, oud-gezant van Frankrijk te Konstantinopel, de toezegging gegeven eener beschikking ten gunste der Latijnen. Toen de Russische gezant hierover zich beklaagde, ging het Turksche gouvernement er terstond toe over om geheel tegenovergestelde bevelen uit te vaardigen, waarbij de [illegible] tijnen verleend werden ingetrokken. Evenwel hebben de Latijnen, naar het schijnt, niet alle voorregten verloren, welke bij de vroegere firmans waren toegestaan, waarvan het gevolg was dat de partijen meer verhitterd werden, en zelfs zoozeer, dat de quæstie der Heilige plaatsen die beslist scheen, tot nieuwe verwikkelingen aanleiding gaf.

»De Keizer van Rusland, in zijne hoedanigheid van beschermer der Grieksche Kerk, zendt in die betrekking een buitengewonen gezant naar Konstantinopel. Vorst Menzikoff handelt onder den indruk der ongunstige stemming van het Russische kabinet, te weeg gebragt door de dubbelzinnige handelwijze van het Turksche gouvernement. Zijn houding, het is waar, is een weinig aanmatigend; zij is dreigend overeenkomstig de gewoonte der Russische staatkunde als zij haar laatste woord spreekt. Wij weten wel dat er gehandeld wordt over een hevige quæstie, maar de hevigste quæstie is de oorlog. Rusland zal niet trachten naar eene suprematie, die hem regtens niet toekomt, maar het wil dat de vorm worde geëerbiedigd en dat zijne godsdienstige en staatkundige regten niet ten speelbal verstrekken aan de intrigues van de Porte. Het is mogelijk dat het kabinet der Tuileriën en dat van Weenen zijn onderrigt geworden van Ruslands voornemen; want een dusdanige stap kan met geen goeden uitslag bekroond worden, zoo lang de andere mogendheden de regten en beweeggronden niet kennen, waarop hij berust."

Het is bekend, hoe door Engelsch goud, door Engelschen invloed en door Engelsche agenten Italië wordt bewerkt om zijne katholieke bevolking protestant te maken. Wij hebben van die poging gezegd, dat zij slechts der revolutionnaire beweging van Mazzini bevorderlijk is. Met der daad wat zien wij gebeuren? Twee zaken. De handlangers van de socialistische beroering grijpen die protestantsche bekeerings-zucht aan als een krachtig middel tot revolutie. De godsdienstige quæstie maskeert hunne socialistische, en onder voorwendsel van het Protestantismus te helpen prediken, trachten zij volgelingen voor hunne onmaatschappelijke zamenzweering te winnen. Dat feit is zeer opmerkenswaard. Maar er is nog een tweede, dat het niet minder is. Wie zijn het in Italië die zich tot het Protestantismus laten overhalen? In den regel, met eenige uitzonderingen welligt van arme, onwetende, door goede aalmoesen bewogene lieden, in den regel zijn het de soldaten der revolutie, lieden zonder geloof, die slechts de protestantsche leer omhelzen, als middel van oppositie tegen het gouvernement, en rationalisten worden, zoo zij 't niet reeds waren. Wij hebben vroeger gevraagd, en wij herhalen 't hier: Men noeme ons een enkel Italiaan van eenige de minste beteekenis, die, na 't Protestantismus te hebben omheld, niet tevens rationalist is geworden. Daarop is door niemand geantwoord en wij zijn zeker, dat het antwoord wel niet zal gegeven worden.

Als men dan nu deze twee feiten neemt, dat het Protestantismus in Italië begunstigd wordt door de hoofdmenners der revolutie, en binnengehaald door soldaten der revolutie: wat misdoen wij er dan aan, met te beweeren, dat de protestantsche propaganda in Italië slechts Mazzini, dat is de demokratiesch-socialistische anarchie in de hand werkt?

Nogtans wij begrijpen 't, tot zekere mate, hoe Protestanten niet ligtelijk tot de overtuiging komen, dat de propaganda van de bijbelgenootschappen schadelijk zijn kan voor de rust van Italië. Wij hebben 't daarom niet euvel opgenomen, dat men ons daarover hard te lijf viel, zonder dat men nogtans beproefde ons te wederleggen of te regt te wijzen.

Intusschen het blijkt, dat ook Protestanten beginnen te beseffen hoe deze propaganda schadelijk is voor Italië. Daartoe is 't ook niet noodig, dat men staatsman zij; genoeg is het vrij van vooroordeelen te wezen.

De Duitsche professor Leo is onzen lezers niet onbekend. Zij weten hoe deze tegen eenigen zijner protestantsche kollega's openbaren strijd voert met eene gemoedelijkheid en kordaatheid, die men zelden aantreft. Een nieuwer [illegible] wij daaruit eenige [illegible]

Het stuk dat wij hier laten volgen, bespreekt juist de protestantsche propaganda in Italië. Professor Leo acht die verderfelijk, en zijne zienswijze komt geheel met de onze overeen. Zie hier wat hij schrijft ter zake van de bijbelgenootschappen:

»Gij komt op nieuw voor den dag met de beweering dat de Paus *aan het volk het lezen van Gods Woord verbiedt;* zulks is vlak tegen de waarheid in, gelijk ik het reeds vroeger heb aangetoond. Niet alleen wordt het lezen van den Bijbel door den Paus niet verboden, maar hij beroept er zich telkens op als op het hoogste gezag. Hij staat de lezing toe aan alle Christenen, die er inwendig toe voorbereid zijn; en de kennis der Heilige Schriften is zoowel als bij ons een sieraad voor de katholieke kringen. Indien sommige biechtvaders in dit opzigt wat al te streng mogen zijn, de Paus draagt hiervan de schuld niet. Of zou men aan een vorst, in wiens land de censuur heerscht, de dikwijls belagchelijke buitensporigheden zijner censoren ten laste kunnen leggen? Daarenboven, ieder is vrij in de keuze van zijn biechtvader, en het zal wel tot de zeldzaamheden behooren, dat het aan een Katholiek, die vraagt om den Bijbel te mogen lezen, zou geweigerd worden, bijaldien hij de bekwaamheden heeft om het met vrucht te doen.

»Ja — zegt ge — maar de Paus heeft de bijbelgenootschappen een pest genoemd. Zeer goed, hij heeft dat inderdaad gezegd. Doch veroorloof mij u te doen opmerken het onderscheid, dat er bestaat tusschen de H. S. zelve en een bijzonder genootschap, en dan zult ge mij moeten toegeven, dat er zich omstandigheden kunnen opdoen, waarin een genootschap, hoe goed oorspronkelijk ook van bedoeling, een wezenlijke pest wordt. De middelen waardoor, de wijze waarop het te werk gaat, kunnen dikwijls hoogst nadeelig zijn. Wat mij betreft, ik klaag niet over hetgeen de bijbelgenootschappen ten onzent verrigt hebben; doch ga eens zonder vooroordeel na wat de zendelingen van het Engelsche bijbelgenootschap in katholieke landen uitvoeren. Zij kennen geen eerbied voor de wet en zijn onbeschaamd in den hoogsten graad. Elk middel om de H. S. te verspreiden is hun goed. Indien ze maar verspreid worden, vragen ze er niet na of de menschen die ze in handen krijgen wel geschikt zijn om ze te verstaan, zelfs niet of er een wezenlijke godsdienstige grond in hen ligt. En het onderrigt dat zij geven — altijd veronderstellende dat ze gelooven ter goeder trouw te zijn — hoe brengt het den geest niet in verwarring: het ontbindt de zedelijkheid, ondermijnt het maatschappelijk gezag en de kerkelijke orde, om te eindigen in eene *revolutionaire beweging.* Zoo ik de lange reeks van Engelsche intriguen overzie, gedurende de laatste tien jaren in Noordelijk-Italië gespeeld, kan ik het den Paus niet ten kwade duiden, dat hij van zijn standpunt de Bijbelgenootschappen een pest heeft genoemd.

»Hoewel het Bijbelgenootschap op zich zelve de grootste rol niet gespeeld heeft in de zamenzweeringen, die Italië zoo ongelukkig hebben gemaakt, heeft het echter gediend tot werktuig in de handen der leiders van deze noodlottige beroeringen. Op die wijze betaalt Engeland aan Italië de weldaad van het Christendom, van daar ontvangen; maar het betaalt 't op eene wijze die het bij God ten hoogste schuldig maakt. Verbeeld u ook niet dat gij onder die afvalligen van het Katholicismus eenige goede Christenen zult aantreffen. Het tegendeel is waar en zij die nog het meest beschaafd zijn en zich rustig houden belijden niets anders dan een mystiesch pantheïsmus of een buitensporig Voltairinismus.

»Deze onberaden ijver effent een weg voor den handel en de staatkunde van Engeland, 'twelk Italië binnendringt met den Bijbel in de hand — de Bijbel is het schapenvacht waaronder de wolf zich verschuilt. Wij kunnen bijna zeker opmaken wat hiervan de uitkomst zal wezen: [illegible] roeijing van de godsdienst, vernietiging van [illegible] vrucht, van alle gezag, zelfs van dat der [illegible] Ach, welk een [illegible] het eens in zijne [illegible] was [illegible] slechts een weinig [illegible] door vreemden ontzedelijkt. Hoe bekoorlijk en zoet was niet de kinderlijke natuur dier menschen nu 30 jaren geleden — en thans, wat opeengestapelde puinhoopen! Ja, mijn waarde vriend, zoo ik Paus en Italiaan was, ik zou hetzelfde doen, ik zou mijn stem verheffen tegen deze gruwelen."

Toen de Madiai-quæstie in Europa eenigzins op de achtergrond begon te staan, begon die zaak ook in Amerika sensatie te wekken, door de opwarming van het ongerijmde sprookje, dat die lieden *wegens het lezen van den Bijbel* waren veroordeeld. Om het onhoudbare van dezen logen, zelfs voor de meest bevooroordeelde lieden, in het oog te doen springen, voegde Mgr. de Aartsbisschop Walsh, aan eenen Herderlijken Brief, dien hij uitvaardigde, de volgende aanteekeningen toe, (welke daarna zijn medegedeeld in het *New-York Freeman's Journal*) omtrent de door de Katholieke Kerk bevorderde

„Vroegere uitgaven van den Bijbel.

»Seckendorf, een groot bewonderaar van Luther, bij

tuigt in zijne Aanteekeningen over de leer van dien Hervormer, dat er drie verschillende uitgaven van den Bijbel in het Duitsch, te Wittenberg in 1470, 1483 en 1490 zijn uitgegeven geworden, dat is, eene verscheidene jaren vóór, eene andere zeven jaren vóór, en de derde omtrent hetzelfde jaar van Luther's geboorte. Wittenberg lag niet ver van de geboorteplaats van Luther. Dezelfde schrijver verhaalt ons dat eene andere Duitsche uitgave te Augsburg in 1518 gedrukt werd, dat is twaalf jaren voor dat de Duitsche Bijbel van Luther verscheen. De Duitsche overzetting van 1466 (van welke twee afschriften te Leipzig aanwezig zijn) was, vóór den Bijbel van Luther zestien malen in het Duitsch herdrukt — tien malen te Augsburg, vijf malen te Neuremberg en eenmaal te Straatsburg. De uitgave van 1483 te Neuremberg was zeer verminkt.

»Eene nieuwe Duitsche overzetting van den Bijbel door Joan Dietemberg, onder de bescherming van den Aartsbisschop Albert, verscheen te Mainz in 1534. Binnen den tijd van eene eeuw verschenen er twintig uitgaven, van welke er alleen te Keulen zeventien werden gedrukt.

»De beroemde kampioenen van de Katholieke Kerk, en tegenstrevers van Luther, Doktor Eck en Empser, gaven eene andere vertaling uit in 1537.

»Hoe vele millioenen Protestanten nu zijn met deze daadzaken onbekend, en houden zich overtuigd, dat de Bijbel door de Katholieke Kerk verborgen werd gehouden, en dat hij vóór Luther niet in het Duitsch bekend was. En welk eene verschrikkelijke verantwoordelijkheid rust niet op hen, die met deze en soortgelijke logens het ligtgeloovig volk bedriegen.

»In Italië bestonden, lang vóór Luther, twee Italiaansche vertalingen van den Bijbel. Eene door den Aartsbisschop Voragino van Genua in 1290, en eene andere door Malermi, een monnik van Camaldoli, die te Rome en te Venetië in 1471 gedrukt werd. Vóór het jaar 1525 verschenen er dertien herdrukken van deze overzetting. Binnen 42 jaren na 1525, werd hij acht malen weer herdrukt, en wel met het uitdrukkelijk verlof van het Heilig Officie. Ten tijde van Luthers Bijbel, verschenen er twee andere Italiaansche vertalingen; eene door Bruccioli in 1532, die in twintig jaren tien herdrukken beleefde, en eene andere door Marmochino te Venetië in 1538, 1546 en 1547 uitgekomen.

»Volgens Usher (Usserius) verscheen er in Frankrijk omtrent het jaar 1478, eene Fransche overzetting door Desmoulins.

»De Bisschop van Angers (Rely) gaf van dezelve in 1487 eene [illegible] jaar 1546 werd zij achtereenvolgends zestien malen herdrukt, twaalf keeren te Parijs, en vier keeren te Lyon. Eene nieuwe vertaling door Lefevre in 1512, werd insgelijks verscheidene malen herdrukt. De Godgeleerden te Leuven herzagen deze overzetting in 1550, en het is bekend, dat daarvan binnen anderhalve eeuw, van dat tijdstip af gerekend, negen en dertig verschillende uitgaven in Frankrijk en elders verschenen. Later werden nog nieuwe Fransche vertalingen door de Sacy, Corbin, Maralles, Amelotte, Godeau, Hure en verscheidene anderen in het licht gegeven.

»Volgens de getuigenis van Mariana, den Spaanschen geschiedschrijver, werd de Bijbel op bevel van Alfonsus den Wijze in het Kastiliaansch vertaald.

»In 1405 zette Bonifacius Ferrer, broeder van St. Vincentius Ferrerius, den geheelen Bijbel uit het Spaansch in den Valenciaanschen tongval over. Deze Bijbel werd, met goedkeuring der Spaansche Inquisitie, in 1478 en op nieuw in 1515 gedrukt. Montesma leverde eene vertaling [illegible] Evangeliën in 1512; zij werd verscheidene malen [illegible] Barcelona, Antwerpen enz. herdrukt.

»Usserius erkent zelfs, dat er reeds voor het jaar 1210, eene Vlaamsche overzetting van den Bijbel door Merland (Maerlant?) bestond. Zij was te Keulen in 1475 gedrukt, en voor 1530, toen Luther's Bijbel werd uitgegeven, verschenen er zeven nieuwe uitgaven van dezelve. Kendrick vertaalde het Nieuwe Testament in het Vlaamsch in 1524, en binnen den tijd van dertig jaren, werd het alleen te Antwerpen tien malen herdrukt. Nieuwe vertalingen van De Wit, Schum, Leemput en andere kwamen in de zeventiende eeuw uit, en werden verscheidene keeren op nieuw gedrukt.

»In het begin van de zestiende eeuw werd eene Slavonische overzetting van den Bijbel te Krakau uitgegeven; en voor de veertiende eeuw werd de Bijbel onder toezigt van de H. Brigitta in het Zweedsch vertaald. Voor 1279 bestond er eene vertaling van den Bijbel in het IJslandsch.

»In 1488 verscheen er te Praag een Bijbel in het Boheemsch; drie andere uitgaven kwamen achtereenvolgends in 1498, 1506 en 1511 in het licht.

»Verscheidene uitgaven van den Bijbel in het Syriesch en Arabisch, zijn te Rome zelve, en ook te Venetië, ten gebruike der Oostersche kerken, gedrukt. Het welbekende klooster der Armeniaansche monniken van laatstgenoemde stad, heeft uitmuntende vertalingen van den Bijbel in het Armeniesch geleverd. Eene Ethiopische overzetting werd in 1548 te Rome uitgegeven.

»In de achtste eeuw leverde de eerwaarde Beda eene vertaling. In het jaar 706 vertaalde Aldhelmus, eerste bisschop van Salisbury, de Psalmen in het Saxiesch; en op zijn aanraden vertaalde Egbert, bisschop van Lindisfarne, de vier Evangelien. In de negende eeuw bestond er eene gedeeltelijke overzetting van de Psalmen, die men vermeende door Alfred den Groote, te zijn bewerkt geworden. Elfrik, aartsbisschop van Kanterbury, vertaalde in de landtaal de vijf Boeken van Mozes, Jozua, Job, de Regters, Ruth, een gedeelte van de Boeken der Koningen, Esther en de Makkabeërs in 995; en in het jaar 1290 verscheen eene vertaling van den geheelen Bijbel in het Engelsch. In de veertiende eeuw werd er eene nieuwe overzetting door John de Trevisa gemaak. Het is onnoodig iets te zeggen van de Engelsche vertalingen in 1609 en 1582, van welke talrijke uitgaven in Engeland, Ierland en Amerika zijn gedrukt geworden.

»Wat de Polyglot-Bijbels betreft, zoo verscheen de eenigste protestantsche te Londen eerst omstreeks het jaar 1658, daar de drie andere alle Roomsche waren en lang te voren uitkwamen, namelijk die van den kardinaal Ximenes te Alcala in Spanje in 1515, die van Antwerpen in 1572, en die van Parijs in 1645.

»Dit merkwaardig uittreksel zal gesloten worden met de aanmerking dat er ten slotte twee en twintig verschillende katholieke vertalingen van den Bijbel in de verschillende streken van Europa aanwezig waren voor de verschijning van Luther's Bijbel in 1530, en dat van deze overzettingen niet minder dan zeventig herdrukken, tusschen 1460 en 1530 in het licht kwamen, dus eene voor elk jaar. Bovendien verschenen er gelijktijdig met den Bijbel van Luther een groot aantal andere katholieke vertalingen, die even als de voorgaande overzettingen op dat tijdstip meermalen herdrukt werden.

»Men moet zich tevens herinneren dat met betrekking tot bovenstaande gewigtige daadzaken wel bekend bij elken Bijbelschen geleerde, de boekdrukkunst slechts trapsgewijze in Europa van het jaar 1440 of 45 tot 1500 uitgeoefend werd, en dat alzoo, de omstandigheden van die tijden in aanmerking genomen, de Katholieken met verbazende snelheid van de nieuwe uitvinding gebruik maakten tot het verspreiden van de H. Schriften in de levende talen van Europa. God geve dat deze eenvoudige blootstelling van den meest ongegronden laster, menig opregt Protestant moge aansporen om *ernstig* andere soortgelijke beschuldigingen tegen de Katholieke Kerk te onderzoeken!"

Men verzoekt ons voor het volgende plaats:

»*Uit den overvloed des harten spreekt de mond*, zoo sprak onze Goddelijke Meester. Het is die taal des harten, wanneer dezelve uit een' goeden bron voorkomt, welke gij bemint, want meermalen smaak ik het genoegen in Uw verdienstelijk Tijdschrift zoodanige woorden te lezen. Ik heb dan ook niet geaarzeld UEd. eenige gedachten ter plaatsing aan te bieden, die zich, in de tien jaren, welke ik thans het geluk heb in den schoot der H. Kerk te beleven, zoo dikwerf aan mijn geest voordoen. Ach! als men gelukkig is en men bemint zijn evenmensch met eene ware liefde, en men ziet onder dezen nog zoo velen die ongelukkig zijn, dan zou men zoo gaarne hen allen in dat geluk zien deelen.

»En welk is dan toch dat geluk, dat gij thans geniet! zal men vragen; zijt gij gelukkig een juk te torschen, verpligtingen op u genomen te hebben, welke u verbinden tot veelvuldig bidden, vasten, het belijden uwer zonden, alle dingen, die zoo tegenstrijdig zijn met de menschelijke natuur? Waarlijk, indien het geluk daarin bestond, van eene teugellooze vrijheid te genieten, slechts naar de stem zijner zinnelijkheid te luisteren, en een vijand van alle verstervingen en vriend van alle genakken des levens te zijn, dan inderdaad zou ik het geluk niet gevonden hebben, want een zinnelijk lidmaat te zijn eener Kerk, waarvan het Hoofd J. C., met doornen is gekroond, wie ziet niet met den *H. Bernardus*, dat zulks onmogelijk is; en hij die daarin zijn geluk zoude zoeken, behoort niet Katholiek te worden.

»Maar wat mij bovenal en onuitsprekelijk gelukkig maakt is de kalme zielerust, die men in den schoot der Katholieke Kerk smaakt. O, kondet gij zulks slechts eenmaal gevoelen, gij mijne dwalende Broeders, die meent in het eindelooze zoeken en onderzoeken uwe rust te vinden; gij die heden verwerpt wat gij gisteren voor eene vaste waarheid aannaamt, en altijd meent gevonden te hebben en nog altijd blijft zoeken! Indien *Christus* met ronde woorden verklaart *dat hij, die niet gelooft, zal verdoemd worden*, Marc. XVI: 16, moet Hij dan ook niet noodzakelijk, in eene zaak waarvan de zaligheid afhangt, met even duidelijke woorden verklaren *wat men gelooven moet?* en dat gij zulks niet weet, bewijzen uw aanhoudend zoeken en de tegenspraak, die gij aanhoudend ondervindt, ook in die punten, welke zoo velen als *noodzakelijk ter zaligheid* erkennen. Zie, dat bewustzijn, die innige overtuiging, dat onwrikbaar geloof: dat *Christus* aan de door Hem op aarde gestichte zigtbare Kerk al die waarheden heeft geopenbaard, welker kennis ons ter zaligheid noodig zijn, dat Hij haar daarin heeft onderwezen en in dezelve tot aan het einde der wereld onvervalscht bewaart en voor alle dwalingen behoedt — die vaste zekerheid, dat ik een geloof heb waarin ik zalig *kan* worden, indien ik slechts wezenlijk wil, iets wat de vijanden der Katholieke Kerk zelfs niet betwisten, zie, dat vooral maakt mij gelukkig en doet mij, als middelen tot die zaligheid, met liefde al die opofferingen omhelzen, welke dat Geloof mij oplegt. Als Protestant vroeg ik mij zelven dikwijls angstig af: *Kan* ik, zoo als ik thans ben, in mijne twijfelingen, in mijne onzekerheid, in mijn zoeken, zalig worden? Ben ik in den *weg van de waarheid en het leven?* en al trachtte ik ook en door de verzekering van domine's en door zoo vele andere Protestanten, mij hieromtrent met *ja* gerust te stellen; eenige millioenen monden uit de Katholieke Kerk, van voor zoo vele eeuwen, zoo wel als van heden, riepen mij met broederlijke liefde, maar tevens met heiligen ernst, toe: *neen!* En o, mijn God! nogtans wederstond ik drie volle jaren aan uwe genade, nogtans wiegde ik mijn geweten, in zulk eene pijnlijke en zoo hoogst gevaarlijke onzekerheid, in slaap, en riep ik telkens: misschien, misschien! Handelde ik zoo, en handelt zoo menigeen thans nog in tijdelijke zaken? Laat men, als het zijn fortuin geldt, het er op aan komen op een twijfelachtig *misschien?* Gaat men eene zee vol klippen en zandbanken in, als sommigen u verzekeren dat gij veilig kunt uitzeilen, terwijl duizenden u toeroepen: gij gaat uw verderf in! Vaart men dan rustig voort en roept men dan: *misschien!* Nog herinner ik mij de slotsom mijner bevindingen, welke ik een mijner protestantsche vrienden als antwoord gaf, toen deze mij vroeg of ik nu tevreden was Katholiek te zijn: *ik waag veel*, zeide ik hem, *met Protestant te blijven, maar ik waag niets met Katholiek te worden.*

»Onder de vele redenen, die ik heb mij zoo gelukkig te gevoelen, behooren ook inzonderheid het ontvangen der HH. Sakramenten van de Biecht en van de H. Communie. O, hoe menigmaal denk ik, bij het putten uit die twee troostbronnen van de Katholieke Godsdienst: mogt de van ons gescheiden broeder toch slechts een enkel maal dien zoeten troost smaken, welke de verzekering van den Priester, in de Biecht, *dat de zonden vergeven zijn*, in de ziel te weeg brengt. Welk een gemis! Welk een verlies! zondaar te zijn en nimmer de vergiffenis zijner zonden te horen uitspreken! Immers is het H. Sakrament der Biecht het middel door J. C. ingesteld om vergeving zijner mislagen te bekomen, (en de gansche K. Kerk verzekert zulks) dan helaas! hoe beklagenswaardig is de Protestant, die leeft en sterft zonder slechts eenmaal die troostvolle woorden te hooren, die vooral den stervenden zoo zeer verkwikken: *Ego te absolvo!* ..... En dan, dat aanbiddelijk Mijsterie des Altaars, J. C. zelf met Vleesch Bloed, Ziel en Ligchaam, verborgen onder de gedaante van Brood! Dat Hemelsch Manna, waarvan de liefdevolle Jezus verklaart »*Tenzij gij Mijn Vleesch eet, en Mijn Bloed drinkt, zult gij het leven in u niet hebben; die van dit Brood eet zal het eeuwige Leven hebben, en Ik zal hem ten jongsten dage doen verrijzen.* (Joann. 16). Dat goddelijk voedsel onzer ziel, het onderpand onzer zaligheid, helaas! *dat* te moeten derven, *dat*, tengevolge eener jemmerlijke afscheuring der ééne en ware Kerk, van zich te verstooten; met de grootste zekerheid van de wereld te zeggen: Gij, duizenden Katholieken verklaart, even als mijne voorouders, dat de woorden van Jezus: *Dit is mijn vleesch, dit is mijn bloed*, naar de letterlijke beteekenis moeten begrepen worden, maar ik, die mij zelven meer geloof dan u allen, ik *vermeen* dat die woorden figuurlijk moeten verstaan worden, en daarom weiger ik immer of ooit tot de H. Tafel te naderen of zelfs Hem aldaar te aanbidden, wiens lust het is onder de kinderen der menschen te zijn! O, die gedachte, meer dan alle andere, ontroert mij tot in het binnenste mijner ziel, en zoo dikwijls ik het Brood des Levens genuttigd heb, roep ik in het diepste van mijn hart, waar die Goddelijke Bruidegom zich verwaardigt eene woonplaats te nemen: Heere, tot hoe lang zal men U miskennen? ach, of gij die dwalenden tot U, den Herder hunner zielen, mogt doen terug keeren: dat zij toch ophielden zich te laven aan bedorvene wateren, en zich kwamen verkwikken aan U de Bron der levende Wateren!....

»Ziedaar eenige weinige gedachten, die ik mij niet kan onthouden op het papier te stellen, met het eenige doel en met den eenigen vurigen wensch, dat, al ware het ook maar een enkelen mijner dwalende Broeders, de oogen mogten open gaan, en dat zij mogten ophouden met zoeken, opdat zij niet zoekende sterven, zonder ooit gevonden te hebben. Daartoe geve God Zijn zegen!

»U. 21 Febr. 1853.

B."

De Tweede Kamer heeft zich in hare afdeelingen bezig gehouden met het Indisch regerings-reglement. Omtrent den loop van dat onderzoek deelt het verslag het volgende mee: Men heeft zich eenige vragen gesteld

omtrent voorname punten, en daaraan de voorstellen getoetst.

1°. of de vorm, rangschikking en indeeling van het regerings-reglement goed was? — De meerderheid scheen over te hellen tot het denkbeeld der regering om liever het bestaande reglement tot leiddraad te kiezen, dan de Grondwet, gelijk verscheidene leden dat aanbevelden.

2°. of het voorstel kan beschouwd worden genoegzaam te zijn toegelicht? De groote meerderheid antwoordde ontkennend.

3°. Of het ontwerp *volledig* is? — In ééne afdeeling heeft men zich daarover niet uitgelaten. In twee andere afdeelingen werd het door de groote meerderheid onvolledig gekeurd. In de twee overige afdeelingen werden, zonder zulk een bepaald oordeel uit te brengen, gewigtige leemten aangewezen.

4°. Heeft de regering zich, met opzigt tot de in Ned. Indië te volgen *beginselen van bestuur* op het goede standpunt geplaatst? — Hierover is veel verschil van gevoelen, dat zich meerendeels terugvindt bij de bedenkingen op de artikelen zelven. Wij vermelden hier slechts enkele algemeene punten. Men beweerde

1. dat de gewigtige hervormingen van het Engelsch koloniaal stelsel waren uit het oog verloren, gelijk ook de spoedige ontwikkeling van Australië.

2. Dat het reglement niet voldoet aan de eischen van art. 59 der Grondwet.

3. Dat het standpunt door de regering gekozen te eenzijdig is. Men moest zich tot leiddraad hebben genomen verbetering in den vorm des bestuurs, voor zoo ver de noodzakelijkheid haar gebood.

4. Dat de stelling: Nederland is een wingewest, stof gaf tot velerlei bemerking. Zij had niet moeten worden toegepast op Ned. Indië, en aan dat begrip hadden de beginselen van bestuur niet moeten worden ontleend.

En wat nu die beginselen zelven betreft

a. Een deel der leden vreest daarvan hoogst nadeelige terugwerking op het welzijn zoo dier bezittingen, als van het Moederland. Het stelsel moest ten doel hebben om Nederlandsche elementen al meer en meer naar de Indiën over te brengen.

b. Andere leden waren meer geneigd zich met de beginselen der regering te vereenigen, zoo als zij die in § 4 der Memorie van Toelichting heeft uiteengezet; zij waren tevens voor ontwikkeling niet enkel van welvaart, maar ook van de zedelijke en verstandelijke beschaving der inheemsche bevolking.

c. Anderen eindelijk willen slechts natuurlijke, geleidelijke ontwikkeling, dat geheel iets anders is, dan opzettelijk bevorderde hervorming. Het Engelsch stelsel, bepaalde opleiding voor zelfregering, en onafhankelijkheid, kan niet het onze zijn, zoo lang de behoefte aan direkte voordeelen voor ons zoo dringend en groot is.

Z. M. heeft benoemd tot ontv. der dir. bel. in- en uitg. regten en acc. te Helmond, P. Verschooff.

Na voorafgaand vergelijkend examen zijn bij beschikkingen van den min. van Binnenl. Zaken benoemd tot opzigters van den waterstaat in het 11e distrikt (Zeeland) Jan Verkuijl Quakkelaar en François Johan Matthias Bourdrez, en in het 4e distrikt (Overijssel) Johan Leendert Weijs.

Het *Staatsblad* bevat het besluit van 17 Maart ll., houdende nadere bepalingen op het voeren van seinlichten door zeilschepen, en nopens op de binnenwateren te voeren seinlichten door de zeestoomschepen, tot aanvulling en wijziging van de besluiten van 9 Dec. 1845 en 29 Jan. 1850.

Voor den Hoogen Raad der Nederlanden, Kamer van strafzaken, is eergisteren behandeld het beroep in kassatie, ingesteld door den heer J. R. van der Plaats, te Goenga, tegen een arrest van het prov. geregtshof in Groningen, waarbij, met betrekking tot het gemeentehuis van Wijmbritseradeel (in de stad Sneek gevestigd) is beslist, dat geene wet verbiedt, dat een gemeentehuis geografisch buiten het territoir der gemeente is gelegen, en waarbij mitsdien de requirant in kassatie ter zake van de [illegible] niet behoorlijke aangifte van de geboorte [illegible] dan het gemeentehuis (te Sneek), maar alleen ter woonstede van den ambtenaar van den burgerlijken stand *binnen zijne gemeente*, tot gevangenisstraf en geldboete is veroordeeld.

Mr. D. Léon, die ook voor den requirant voor het Provinciaal Hof in Groningen was opgetreden, heeft ook nu wederom voor den Hoogen Raad het onregtskundige, onaannemelijke, in zelfs ongerijmde trachten te bewijzen, dat zijn [illegible] de beslissing was gelegen, en heeft op dien grond gekonkludeerd tot kassatie van het beklaagde arrest. — De konkluste van den advokaat-gen. Dekoth is bepaald op 4 April e. k.

Men schrijft uit 's Hage, dd. 24 Maart:

Eergisteren is aan een plotseling verval van krachten overleden de heer Pieter Adriaan Ossewaarde, raad-adviseur bij het Departement van Finantien, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, in den ouderdom van ruim 77 jaren.

Bij groote verdiensten, nederig en bescheiden, was hij altijd het toonbeeld van den man, bij wien pligtbesef in alles en vóór alles op den voorgrond staat.

De Staat verliest in hem eenen getrouwen dienaar, die nog lang in gezegend aandenken zal blijven bij allen die hem kenden en wisten te waarderen.

GRONINGEN, 12 Maart. Gisteren kwam bij mij iemand, die klerk is bij zekeren notaris in deze provincie en berigtte mij, met een blij en dankbaar hart, zijne buitengewoon spoedige herstelling van de rheumatiek, waaraan hij gedurende twaalf jaren door geheel zijn ligchaam lijdende is geweest. Hij had reeds voor zooveel geld aan alle soort van medicamenten besteed en verscheidene malen de hulp van professoren en doctoren ingeroepen, doch alles te vergeefsch. Voor vijf weken was de kwaal zoo erg geworden, dat hij niet dan met groote inspanning loopen kon, en slechts met behulp van twee menschen in en uit het bed kon komen. Door zijne vrouw aangeraden om het ook nog eens met eenen Goldberger ketting te beproeven, ofschoon daarop niet veel vertrouwen stellende, bewilligde hij toch eindelijk in haar verlangen en deed dienzelfden avond eene door zijne vrouw bij mij voor *f* 3.60 gekochten ketting om. Den volgenden dag gevoelde hij reeds de weldadige uitwerking van den ketting en bespeurde met elk uur, dat de pijnen verminderde. Den vierden dag was hij geheel beter en kon zijnen patroon vergezellen naar eene verkooping, die op eene een uur verwijderde plaats moest gehouden worden. Sedert dien dag heeft hij geene de minste pijn meer gevoeld, en uit dankbaarheid voor de herkregene gezondheid, en om zijne lijdende natuurgenooten ten dringendste aan te raden, bij dergelijk lijden toch hunne toevlugt tot eene Goldberger Ketting te nemen, heeft hij mij verzocht, publiciteit aan dit voorval te geven; terwijl hij zich bereid houdt, aan allen, welke zulks zouden wenschen, nog meer bijzondere omstandigheden mede te deelen. C. RIKKERS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 Maart. Naar eene officieele mededeeling in de *Moniteur*, zouden er uit Konstantinopel partikuliere tijdingen ontvangen zijn, die hoop geven, dat de verwikkeling, in de Oostersche aangelegenheden ontstaan, zou opgelost worden zonder dat de goede verstandhouding tusschen de groote Mogendheden verbroken werd.

— De *Moniteur* behelst een dekreet, waarbij in het tarief van invoerregten eene verandering wordt gebragt in de artikels, ertsen en zoethout.

— Mgr. Garibaldi, pausselijke nuntius, en de heer von Hübner, buitengewoon gezant van Oostenrijk, zijn door Z. M. den Keizer in buitengewoon gehoor ontvangen. Zij waren overbrengers van de antwoorden van den Paus en den Oostenrijkschen Keizer, op de hun gedane notifikatie van het huwelijk van Napoleon III.

— Men heeft gisteren bij de leden der Wetgevende Kamer en van den Senaat een boekwerk aan huis bezorgd, waarvan het omslag, met roode inkt gedrukt, tot opschrift heeft: »Kabinet des Keizers." Het boek is getiteld: *Vierjarig Presidentschap der Republiek — Redevoeringen en Boodschappen van Lodewijk Napoleon Bonaparte sedert zijn terugkomst in Frankrijk tot op 2 December* 1852.

— De meeste Engelsche bladen denken eenstemmig met de Fransche Journalen over de aangelegenheden in het Oosten. Alleen de *Times* is van een ander gevoelen. In dit blad wordt beweerd dat de zending van vorst Mentzikoff slechts betrekking heeft op de Heilige plaatsen, zoodat zulks alleen voor Frankrijk belangrijk is, en Engeland zich buiten het geschil moet houden.

— De bisschop van Haïti is alhier gearriveerd.

— De demokratische afgevaardigden, de heer Michel (van Bourges) is te Montpellier overleden.

— De markies de la Bourdonnaye-Blossac, lid van den algemeenen raad van Morbihan, heeft zijn ontslag [illegible]

— De [illegible]

Hellespontus uit Livorno te Marseille aangekomen.

— Het Fransche eskader, dat den 22 uit Toulon naar de wateren van Salamina onder zeil zal gaan, onder den vice-admiraal de La Susse, bestaat uit 8 schepen met 816 stukken geschut, en 4 stoomfregatten van 650, 450, 450 en 260 paardenkracht.

In den Levant wordt het versterkt uit den Archipel door den schout-bij-nacht Romain-Desfossés met 5 stoomvaartuigen van 450, 220, 200, 160 en 120 paardenkracht.

Het Engelsche eskader telt 10 schepen met 684 stukken; 9 stoomvaartuigen van 467, 400, 400, 420, 410, 515, 280, 260 en 350 paardenkracht, en drie stoompaketten.

Ter versterking van hetzelve lagen te Portsmouth gereed 6 schepen met 492 stukken.

De Russische vloot in de Zwarte Zee te Sebastopol telt 27 schepen met 1959 stukken, benevens eenige brikken, transportschepen en ligtere vaartuigen.

De Turksche vloot telt 4 linieschepen, 6 fregatten, 8 brikken en korvetten, en 6 stoomvaartuigen van verschillende grootte. Deze zeemagt, die goed georganiseerd is, zou uit de minder goed ingerigte Egyptische vloot tot de dubbele sterkte kunnen gebragt worden.

MADRID, 19 Maart. Het Spaansche ministerie is voornemens aan de Cortes een ontwerp van hervorming aan te bieden, bevattende: 1°. herziening der kieswet; 2°. eene nieuwe organisatie van den Senaat; 3°. hervorming van het huisselijk reglement voor de Kamer der afgevaardigden.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Maart. De paleisbrand heeft op verre na zooveel schade niet aangerigt, als men aanvankelijk vermoedde. Zaturdag avond ten 10 ure begonnen, was hij des nachts ten 4 ure reeds gebluscht. De koninklijke familie was eerst des middags van Buckingham's paleis gekomen. Het schijnt dat men de verwarming van het paleis te sterk heeft doorgezet.

— De *Morning-Advertiser* meent dat de vrede in groot gevaar verkeert. De *Daily-News*, de *Times*, de *Morning-Herald* en meer andere dagbladen noemen alleen de tegenwoordige gebeurtenissen zeer gewigtig.

— De *Agamemnon* van 110 st., de *Vengeance*, de *Prince Regent*, het fregat de *Leopard* en de *London* van 90 st. en de *Sidon* van 22 stukken, hebben bevel ontvangen zich te Portsmouth gereed te houden, om het eskader in de Middellandsche Zee te La Valette (Malta) te gaan versterken.

— Men vermoedt dat Mazzini voor weinige dagen hier is teruggekomen; hij moet dan den terugweg door Frankrijk hebben genomen.

— De *Globe* noemt de boodschap van den President der Vereenigde Staten van Noord-Amerika gematigd, vredelievend en behoudendgezind, in den Amerikaanschen zin des woords. De *Globe* meent namelijk, dat zoo wel konservatieven als liberalen in zoo verre behoudendgezind zijn, dat zij behouden wat ze hebben, terwijl zij in hunne vrijzinnigheid nemen al wat zij kunnen krijgen.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 23 Maart. Men verneemt dat de kerkelijke onderhandelingen met Freiburg geschorst zijn. Het voorstel van Charles om de herziening der grondwet aan het volk te onderwerpen, is streng verworpen. Er blijft aldus niets anders over dan dat het volk zijn hoofd buige onder het radikale juk, of hetzelve met geweld afschudde. Welk een *alternatief* voor een zoogenaamd genoemd volk!

— Den 8sten Maart ll. heeft de protestantsche predikant Christfreund te Oberroszbach in Nassau, met een zijner gemeentenaren, de katholieke geloofsbelijdenis afgelegd en de H. Sakramenten ontvangen.

— Men leest in het *Journal de Francfort*, dato 21 Maart:

»De tijdingen aangaande de Oostersche zaken hebben de beurs verontrust. De staatkunde is matig. Het kan zijn, dat eene vreedzame tusschenkomst van Frankrijk en Engeland plaats hebbe in het tusschen Rusland en de Verhevene Porte gerezen konflikt; doch wij gelooven ook aan een zoodanige tusschenkomst niet. De twee eerste mogendheden zenden hunne vloten naar den Archipel, en Rusland zou geen voorwendsels hebben, die zouden kunnen dienen tot verbreking van het evenwigt in Europa. Voor het oogenblik zijn het slechts de Heilige plaatsen, waar men het evenwigt zoekt, of liever de beslechting van een geschil, dat weinig strookt met deze gewijde plaatsen, en nog minder met de godsdienst.

De Grieken en de Latijnen beweren ieder op hunne beurt dat ze in het uitsluitend bezit dezer plaatsen zijn. Beiden beroepen zich op dokumenten, op verschillende tijdstippen verleend. De Porte ondersteund [illegible] belangen der Grieken, en morgen [illegible] houdt tevens zijn [illegible] en heersch."

[illegible] aantal officieren en burgers [illegible], ter gelegenheid van het herstel van den keizer van Oostenrijk.

— De Zwitsersche bondsraad heeft den 18den twee zittingen gehouden, en de telegraaf heeft daarop in alle rigtingen gewerkt; vermoedelijk om de militaire maatregelen te bespoedigen, waartoe zoo men zegt, in het geheim zou besloten zijn.

BERLIJN, 21 Maart. De Beijersche gevolmagtigde heeft, bij de tolkonferentie een voorstel gedaan, strekkende dat Pruissen, wegens andere verdeelingen tegen leden der Tolvereeniging, het regt niet zoude hebben om zich door terughouding van het aandeel in de tollen van zoodanigen Staat, te betalen.

— Alhier houdt men het voor een uitgemaakte zaak, dat in de Oostersche kwestie Frankrijk en Engeland als bondgenooten zullen staan. Men wil zelfs dat deze Mogendheden zich reeds verstaan hebben over den in deren te volgen gedragslijn.

— De Engelsche gezant, Lord Stafford, is Maandag over Frankfort gepasseerd, zich begevende naar Konstantinopel.

— Men schrijft uit Breslau. De gezondheidstoestend alhier is merkelijk gunstiger. Op het laatste bulletin is slechts één cholera-zieke opgegeven.

WEENEN, 19 Maart. Het bevestigt zich dat Z. Em. de Kardinaal Viale-Prelà zijne betrekking als Pausselijk Nuntius alhier zal blijven bekleeden.

— De Keizer zal zich weldra voor een korten tijd naar Venetie begeven.

— De alhier gehouden konferentien der Bisschoppen zijn geenszins gesloten, maar slechts verdaagd tot na Paschen.

— De orde der Jezuiten telt in Oostenrijk 158 leden, waaronder 86 priesters, 25 scholastikers en 47 leekebroeders; 2 priesters en 3 broeders leven als missionarissen in Australie; 34 priesters en 9 leeken doen dienst in gemeenten buiten Oostenrijk.

— Aan onze troepen op de Dalmatisch-Turksche grenzen is sedert eenige dagen bevel gegeven de vroegere kwartieren weder te betrekken.

— Men wil dat de heer Bruck met eene bijzondere zending van den Keizer bij de Porte naar Konstantinopel zal vertrekken.

ITALIE.

Eene telegraphische depêche uit Milaan meldt dat die stad ter gelegenheid der gelukkige herstelling van den Keizer van Oostenrijk, prachtig is verlicht geweest.

Men schrijft uit Milaan dat op last van het bewind van Piemont, de aan de grenzen gelegen bosschen naauwkeurig doorzocht zijn, en dat men op onderscheiden plaatsen een aantal van 3000 geweren heeft verborgen gevonden. De uitgewekenen hadden het voornemen zich van deze wapenen te bedienen, ingeval de opstand te Milaan met goed gevolg zou bekroond worden. Ten gevolge dezer ontdekking zijn twintig personen, te Piemont verblijf houdende, in hechtenis genomen.

Te Turijn heeft de Kamer der Afgevaardigden den 17den Maart het wets-ontwerp nopens de bevorderingen bij het leger met 76 tegen 45 stemmen aangenomen.

Te Livorno is de Russische korvet *Ariadna* gearriveerd.

Te Florence loopt het proces-Guerazzi ten einde. Het openbaar ministerie heeft, bij monde van den heer Bicchierdi tegen den hoofdbeschuldigde levenslange opsluiting, tegen Romanelli 5¼ jaar, en tegen vier anderen kortere gevangenisstraf geëischt.

Te Ferrara heeft de krijgsraad tien personen ter dood veroordeeld. De veldmaarschalk Radetzky heeft aan zeven hunner lijfsgenade geschonken. Bij gebrek aan eene galg zijn de drie overigen doodgeschoten.

Te Ancona heeft de Oostenrijksche bevelhebber Hoyos alle zamenscholingen van meer dan vijf personen na zonsondergang verboden. Een jongman, die in het bezit was van een pistool met vier loopen, is deswegens gevangen gezet.

BELGIE.

BRUSSEL, 23 Maart. *La Civilisation*, een der dagbladen, die in 1848 in Belgie opgerigt zijn tot verbreiding der toen in Frankrijk heerschende socialistische en demokratische begrippen, houdt, na een bestaan van ruim vier jaren, met deze maand op te verschijnen.

— In de *Indépendance Belge* leest men onderscheiden bijzonderheden, waaruit blijkt, dat de inenting van het rundvee tegen de longziekte, in Belgie meer en meer met gunstigen uitslag wordt aangewend.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 Maart.

BEVALLEN (22 Maart): J. Kriek, geb. Volmary, D. — C. W. Geerling, geb. Blaaupot, D.

OVERLEDEN (17 Maart): L. van der Jagt, 80 j. — (19 Maart): P. van Meurs, 55 j. — (20 Maart): H. S. ter Veer, 48 j. — F. E. van der Meulen, 22 j.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 23 Maart. De heden geveilde ca. 900 bn. beschadigde Brazil Koffij, aangevoerd per *Mathilda*, zijn verkocht tot 21 a 25¼ c. entr. naar beschadigdheid.

Heden zijn verkocht 24 vaten Marijland Tabak, per *Mississippi*.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 23 Maart. Rogge. Verkocht: 141/2 ℔ Riga ƒ180 6 w. — Gerst. Verkocht: 134/2 ℔ Manheim. ƒ180 3/m. — Moutwijn ƒ15,50; Jenever ƒ19,00; Amst. Proef ƒ20,25, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 22 Maart. *Koffij*. In Dom. zijn gedaan 3000 b.

23 Maart. *Koffij*. Er zijn gedaan 400 b. Brazil tot ferme prijzen.

Honig. Op spekulatie zijn gekocht 16,000 k. Havana, te leveren per *Mercator*.

Potasch. Er zijn gedaan 100 v. Russische tot goeden prijs.

Rijst. Er zijn verkocht 1000 z. Arracan *uncleaned* tot ƒ6⅛ E.

LONDEN, 21 Maart. *Ruwe Suiker*. Ofschoon in *Vreemde* weinig gedaan werd, is geen lager prijs aangenomen. *Geraffineerd*. Crushed gevraagd tot vorige prijzen met geringen voorraad.

Koffij. Native Ceylan rijzend met veel omgang. Er zijn gedaan 8000 b. oude aanvoer tot 47 s. 6 d. a 48 s. en nieuwe aanvoer tot 48 s. 6 d. a 49 s. In Plantage gaat mede veel om.

Talk. Geel Kaarsen 44 s. 9 d. a 45 s. met veel vraag.

Granen stil.

22 Maart. De Koffijmarkt was gisteren zeer levendig, onderhands zijn 10/m. balen goed ordinair *Ceylon* tot 48 s. 6 d. a 49 s. omgezet, de kleurige Plantage soorten bedongen in veiling volle marktprijzen.

Rijst, is iets lager, 2267 balen knap middel soort *Bengaal* werden grootendeels tot 10 s. 9 d.—11 s. 6 d. ingetrokken.

In *Fruiten* is niets bijzonders omgegaan; jarige *Krenten* vinden voor het binnenland eenige aftrek tot 40 s.—42 s. voor zeer gemeen en 62 s. voor rosachtig. *Patras*, *nieuwe* Fruit is minder gevraagd en niet dan tot lagere prijzen te plaatsen.

Specerijen ferm, doch stil; de laatste besteedde prijzen voor *Hollandsche Noten* zijn 2 s. 10 d.—3 s. voor N° 1, 2 s. 6 d. voor N° 2 en 1 s. 11 d. a 2 s. voor N° 3; *Foelij* tot 2 s. 7 d. a 2 s. 9 d. te koop.

LIVERPOOL, 21 Maart. *Katoen*. De markt is ferm, er zijn gedaan 7000 b.

BORDEAUX, 19 Maart. *Voorloop*. De 3/6 blijft op 106 fr.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fonds	pCt.	23 Maart 4½ u.	gebt.	24 Maart 4 u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	65⅝	64 15/16	65⅛	64 15/16
Dito Dito	3	77⅜	77¼		
Dito Dito	4	95 15/16	95⅞	96	95⅞
O. I. Leening 1844	4	95⅝			
Amortis. Syndic.	3½	94⅞			
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg.					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank.	2½				
Dito bij Rotsch en Volksv		52¾	52¾	52⅞	
FRANKRIJK, Obligatien	3	74			
SPANJE Nieuwe	1	24 13/16	24 13/16	25	24⅞
Dito	3				
Dito Binnenl. à 6/m.		43 13/16	43⅞		
Coup. Bewijzen.		8⅜	8½	8⅜	
Amortisable Schuld		5 15/16	5⅞	5 15/16	
PORTUGAL te Londen	5	40⅝	40⅝	40¾	
Dito Dito	4	38⅝	38 11/16		
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	108½	108⅜		
Dito Dito 1828 en 1829		106¼			
Cert. bij d°. 1831 en 1833			97		
Dito	4½				
Dito bij *Hope*	4	92¼	92½		
Dito bij *Stieglitz en C°.*		92¼			
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5	105¼			
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito		73¾	72 11/16		
POLEN, Certifikaten	4	86⅜			
Dito Aand. à fl. 500					
Dito met Lot. » 300					
AMERIKA, Bank-Actiën		5 7/16	5⅜	5½	5½
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 ƒ					
OOSTENRIJK, Metalliek	5	81 11/16	81⅝	81 11/16	
Dito 1847	2½	42	42		
Dito 1851	2½	41⅞	41 15/16		
Dito 1849	5	93⅜	93½		
Ween. Bank bij *Goll en C°.*					
Dito	4				
Letter B	5	93⅜	93½		
Aand. met Loting fl. 500 ƒ					
Nieuwe dito » 250					
NAPELS, Cert. *Lam en Bouwer*	5				
BRAZILIE te Londen 1824	5	99⅝			
Dito Leening 1843	5				
Dito £ 200					
PERU	5½				
MEXICO Nieuwe	3	25¼	25⅝	25¼	25 11/16
VENEZUELA à £ 100	3½				
GRENADA à £ 100	2	22⅝	22½		
Dito Uitgestelde		11⅝	11½		
ECUADOR à £ 100		4⅜	4 7/16		

Philad. bij Hope en C°. 5 pCt. 87¾, 88; Grieken 7 3/16, ⅜.

Hollandsche fondsen leverden niets bijzonders op. Ook van vreemde effekten valt weinig te vermelden, daar handel en variatie in dezelve onbeduidend waren, behalve in Spaansche, welke tot hoogere prijzen zeer gezocht blijven.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ	56⅜	Livorno	2/m.	ƒ	39
„	zigt	„	56¾	Napels	„	„	81¾
Bordeaux	2/m.	„	55⅞	Petersburg	„	„	1,87
„	½/m.	„	56⅛	Weenen	6/w.	„	32
Madrid	3/m.	„	246	Augsburg	„	„	35⅜
Cadix	„	„	247	Frankfort	„	„	99
Seville	„	„	248	Hamburg	2/m.	„	35 1/16
Bilbao	„	„	244	„	zigt	„	35¼
Lissabon	„	„	41½	Londen	2/m	„	11,77½
Porto	„	„	41½	„	zigt	„	11,85
Genua	2/m.	„	46½	Rotterdam		„	¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 23 Maart. Belg. leen. 2½ pc. 56; 1840/1842 5 pc. 98¼; 1848, 98¼; Spanje 1—3 pc. 24⅜; Binnenl. 3 pc. 43¾; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 84¼.

PARIJS, 23 Maart. Fransche 3 pc. 79,25; id. 4½ pc. 102,80; Bank-Aktien —,—; Belg. 1840/42, 5 pc. —; 4½ pc. —; 2½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje 1—3 pc. 24⅛; Buitenl. 3 pc. —; Binnenl. 3 pc. 43⅜; Holl. 2½ pc. —; Piemont 5 pc. —,—; Portugal 4 pc. —; Romeinen 5 pc. —; Rusland 4½ pc. 100¼; Metall. 5 pc. —.

LONDEN, 23 Maart. Cons. kont. 99⅝ a 99¾; op tijd 99⅝ a 99¾; Braz. 102 a 104; 1829/39 102 a 104; Den. 3 pc. 84 a 85; 5 pc. 104 a 106; Ecuad. 5⅞ a —; Gren. 22¾ a —; Uitgest. 11 a 11¼; Mexiko Nieuwe 25¾ a —; Peru 4½ pc. N. 3½ a 4; Uitgest. — a —; Rusl. 1822 5 pc. 118½ a 119½; (N.) 4½ pc. 103 a 103½; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 38½ a 39; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 24⅞ a —; 3 pc. 49 a 49½; Coup. cert. 8⅛ a 8⅜; Passive 5⅞ a 6; Holl. 2½ pc. 65½ a 66½; id. 4 pc. 98¾ a 99¼; Venez. 38 a 39; Uitg. 16 a 17.

WEENEN, 23 Maart. Met. 4½ pc. —; 5 pc. 94⅛; Bank-Actien 1422.

BERLIJN, 22 Maart. Schuldbr. 3½ pc. 92¾; Loten 148¾; Rusl. Stiegl. 4 pc. 96½; Pools. 4 pc. 93¼; Loten fl. 500 92; Oost. Met. 5 pc. 86; Amsterdam zigt 143⅜ p. id. 2/m. 142⅝ g.

HAMBURG, 22 Maart. Rusl. Cert. 5 pc 105¼; Oost. Met. 5 pc. 95; Spanje 1—3 pc. 22⅞; Binnenl. 3 pc. 40¾.

ADVERTENTIEN.

Men verlangt tegen 1° Mei, op eene kleine R. K. Gemeente in Gelderland, een **KOSTER**, die tevens ORGANIST is. Brieven *franco* onder lett. B. aan den Pastoor te Renkum. (2728)

AANBESTEDING.

PASTOOR en KERKMEESTEREN van de R. K. Gemeente IN HET VELD bij *Alkmaar* zijn voornemens onder nadere goedkeuring op Woensdag, den 6 April 1853, des voormiddags ten 11 ure in de Herberg *het Huis van Gemak*, bij den Kastelein OOMEN te *Alkmaar*, in het openbaar aan te besteden:

Het bouwen eener nieuwe Kerk met Toren.

De bestekken liggen ter lezing te *Alkmaar*, in *de Toelast* en *het Huis van Gemak*; te *Hoorn* in *den Doelen*; te *Haarlem* in *de Kroon*, te *Amsterdam* in *het Vosje*; te *Utrecht* bij DE GROOT in *de Liggende Os*; te *Gorinchem* in *de Hooiwagen* en te *Arnhem* in *het Hof van Holland*.

De Teekeningen kunnen bezigtigd worden in de Pastorij van voorzeide Gemeente.

De aanwijzing in *Loco* zal geschieden daags voor de Aanbesteding.

De bestekken zijn op *franco* aanvrage a ƒ1,25 te bekomen bij den Boekhandelaar J. W. VAN LEEUWEN op de Breedestraat te *Leyden*. (2729)

(2705) Bij Gebr. VERHOEVEN te 's Bosch, komt heden van de pers:

DE TWEEDE VERBETERDE UITGAVE VAN:

KORTE VROEGPREEKEN voor alle Zondagen ... van P. PAULS, Deken en Pastoor te Eupen. Prijs . . . . . 75 Cents.

Behalve bij hunne gewone Correspondenten is dit werkje mede verkrijgbaar bij den Boekhandelaar G. VAN DIJK-DRIESSEN *te* Horst (*in Limburg*.)

En zijn bij hen tevens voorhanden:

ALPH. BALLEYDIER. HISTOIRE des Révolutions de l'impire d'Autriche, années 1848 et 1849, gr. vol. 8°. ƒ1.90

Le R. P. NAMPON S. J. ÉTUDE DE LA DOCTRINE CATHOLIQUE dans le Concile de Trente. Conférences prêchées à Genève, pendant le Jubilé de 1851, 2 vol. 8°. . . . ƒ1.90

Le R. P. CH. PASSAGLIA S. J. CONFÉRENCES PRONONCÉES dans l'église du Gesu à Rome, pendant le Carême de 1851, vol. in 18° de 193 pages ƒ0.40

CONTRADICTIONS HISTORIQUES du R. P. AUGUSTIN THEINER, au sujet de la Compagnie de Jesus, vol. in 18°. . . . ƒ0.75

NOUVEAUX PLANS de prônes, de sermons, de méditations et d'instructions familières, contenant plusieurs sujets pour chaque dimanche de l'année et fêtes fixes et mobiles, par un ancien supérieur de Séminaire, gr. vol. in 12°. . . . ƒ1.50

MÉLANGES THÉOLOGIQUES tome 1—5 par vol. ƒ2.36

OFFICIA PROPRIA DIOECESIS BUSCODUCENSIS *pro Diurnali* ƒ0.10

MISSA in Festo Sti ALPHONSI M. DI LIGUORIO. . . ƒ0.15

OFFICIUM » » » id. . . . ƒ0.20

DE MAEND MAERT, toegewijd aan den H. Joseph ƒ0.50

DE MAEND APRIL, toegewijd aan de Meditatie op het Lijden van O. H. J. C. . . . ƒ0.45

DE KATHOLIEKE KINDERVRIEND of nuttige en aangename Verhalen voor de Jeugd ƒ0.20

(Voor Boekhandelaren en Scholen aan minderen prijs.)

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is afzonderlijk gedrukt en voor 10 Cts. verkrijgbaar, de

ALLOCUTIE

VAN ONZEN HEILIGEN VADER

Pius IX,

in het geheim consistorie van 7 Maart 1853, betreffende het herstel der Kerkelijke Hierarchie in Nederland.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.